

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1904.

Treść: (M 142 i 143.) 142. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych. — 143. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, służących wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

142.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904,

zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelnienia wag nachyłowych.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości wymienione niżej przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych, wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a zatwierdzone co do należyłości przez Ministerstwo handlu.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wtr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych (prośba o dopuszczenie, wniesiona przez firmę C. Schember & Söhne, Wiedeń-Atzgersdorf).

I. Opis i sposób działania wag nachyłowych.

A. Waga nachyłowa bez ciężarków wieszalnych.

1. Rycina 1 przedstawia szkic wagi nachyłowej najprostszej konstrukcji. Wskazówka *b*, prze-

biegająca po łuku kołowym, zaopatrzonym w podziałkę, stanowi część wieloramiennej dźwigni kątowej *W*, zaopatrzonej w dwa nieruchomo osadzone noże s_1 i s_2 , które podobnie jak i odpowiadające im łożyska (panewki) muszą odpowiadać odnośnym postanowieniom ordynacji cechowniczej (porównaj § 25, punkt *b* i *c*). Łożysko noża s_1 jest stale osadzone na podstawie wagi, względnie na jej rusztowaniu, podczas gdy drugi noż s_2 na ramieniu ciężarowym dźwiga wieszadło, zaopatrzone w stalowe panewki; na tem wieszadle wisi szala ciężarowa lub też może ona być połączoną z cechowniczo dopuszczalnym systemem dźwigni, na którym spoczywa pomost ciężarowy.

2. Wskazówka i dźwignia kątowa mogą być sporządzone tak z jednego jak i z więcej kawałków; w ostatnim przypadku muszą jednak części poszczególne, z których się wskazówka i dźwignia kątowa składają, w ten sposób być połączone, by cechownicze zabezpieczenie połączeń było możliwe.

3. Wagę nachyłową wolno zaopatrzyć ciężarkami regulacyjnymi; układ tych ciężarków, z wyjątkiem owego, który służy do wytarowywania wagi, musi się nadawać do cechowniczego zabezpieczenia.

Ciężarek regulacyjny, służący do wytarowywania wagi, oznaczyć należy albo literą „*T*” lub też wyrazem „*Tara*”.

4. Celem zapobieżenia drganiu wskazówki wolno umieścić na wadze przyrząd tłumiący. Jeżeli do tłumienia drgnień użyto nie powietrza tylko kroplącego się płynu, należy naczynie z płynem oznaczyć w sposób widoczny stałą kreską napełnienia

na zewnętrznej stronie wagi a na jej skrzynce umieścić tabliczkę, dającą się cechowniczo zabezpieczyć, z wymienieniem płynu, użytego do tłumienia.

5. Skalę wagi nachyłowej podzielić należy według kilogramów lub według dziesiętnych wielokrotności względnie dziesiętnych części kilograma, odpowiednio ocyfrować i oznaczyć liczbą wyrobu.

6. Odstęp dwóch sąsiednich kresek podziałki może odpowiadać co do skali ciężaru najwyżej $\frac{1}{1000}$ najwyższego dopuszczalnego obciążenia i nie może być mniejszy niż milimetr.

7. O ile wagi nachyłowe dają się przenosić, muszą być zaopatrzone we wskazówkę wahadłową odpowiedniej długości.

8. Koniec wskazówki b , przebiegającej po łuku kółowym (porównaj punkt 1) można opatrzyć podziałką pomocniczą, umożliwiającą dokładniejsze odczytanie położenia wskazówki; koniec jej nie może być szerszy niż na 1 milimetr a oddalenie tego końca względnie podziałki pomocniczej od skali nie może wynosić więcej niż 2 milimetry; oprócz skali wolno nadto umieścić przyrząd rejestrujący podania wskazówki. Te dodatkowe przyrządy nie śmiał utrudniać w żaden sposób wolnego biegu i regularnego działania wagi, nie podlegają jednak zresztą cechownicemu sprawdzaniu.

B. Waga nachyłowa z ciężarkami wieszalnymi.

9. Figura 2 przedstawia wagę nachyłową z ciężarkami wieszalnymi. Waga ta składa się z dźwigni kątowej W z wskazówką b i różniamienną dźwignią g , która służy do zawieszania ciężarków. Belka h_1 , która z jednej strony ma panewkę dla noża s_2 , z drugiej strony dla noża s_3 , łączy dźwignię kątową W i dźwignię z ciężarkami ze sobą; s_1 przedstawia nóż obrotowy dźwigni kątowej W , s_5 nóż obrotowy dźwigni ciężarowej g ; odpowiadające obu nożom obrotowym panewki są stale osadzone w ramie wagi.

Łożysko noża s_4 , umieszczonego na dźwigni ciężarowej, dźwiga zbieracz h skali ciężarowej względnie systemu dźwigni, na których pomost spoczywa; system ten odpowiadać musi postanowieniom ordynacyi cechowniczej względnie instrukcyi VI D (cechowanie wag pomostowych) i wydanych do niej dodatków.

Na dźwigni ciężarowej g znajdują się noże s_6 , s_7 , s_8 , s_9 , s_{10} , na które można nasadzić opatrzone panewkami wieszalne ciężarki t_0 , t_1 , t_2 , t_3 , t_4 . Cięż-

arki te zawiesza się zapomocą wystającej ze skrzynki wagi rączki H , która wchodzi w zacięcia łuku stopniowego L w ten sposób, że najpierw nakłada ciężarek wiszący t_1 , potem obok niego ciężarek t_2 , dalej obok ciężarków t_1 i t_2 ciężarek t_3 itd. Zdejmowanie ciężarków następuje w odwrotnym porządku jak ich nakładanie. Niezawieszone ciężarki spoczywają na przeznaczonych na to a opuszczonych w rysunku nożach w panewkach, umieszczonych w podstawie wagi. D przedstawia naczynie na płyn tłumiący.

10. Rączka H do zawieszania ciężarków zaopatrzona jest we wskazówkę b_1 , połączoną ze skalą pomocniczą; skalę tę oznaczyć również należy liczbą wyrobu, a odstępy podziałki mają odpowiadać wartości ciężarowej ostatniej kreski podziałki skali głównej.

11. Ciężarki wieszalne t_1 , t_2 ... winny być z reguły sporządzone z jednego kawałka; jeżeli się składają z kilku kawałków, wtedy muszą połączenia tych części umożliwiać cechownicze zabezpieczenie.

12. Na ciężarkach wybić należy liczbę wyrobu; ciężarki należy ponumerować liczbami porządkowymi i zgodnie z tem ocyfrować należy także noże, znajdujące się na dźwigni ciężarowej, na które się ciężarki te nasadza.

13. Ciężarki wieszalne tak są zestawione, że gdy się nasadzi pierwszy z nich — przyjąwszy, że waga jest rzetelną i że ją należyście ustawiono — waga ustawia się tylko wtenczas w zerowym punkcie skali głównej, gdy ciężar, położony na szalę ciężarową względnie na pomost ciężarowy równa się wartości ciężarowej ostatniej kreski podziałki na skali głównej. W razie przeciwnym, czyli, jeżeli waga położonego ciężaru większa jest aniżeli wartość ciężarowa ostatniej kreski podziałki na skali głównej, a nie równa się podwójnej powyższej wartości ciężarowej ostatniej kreski tejże podziałki, wtedy wskazówka staje na takiej kresce podziałki, do której wartości ciężarowej musi się dodać wartość ciężarową ostatniej kreski skali głównej, by uzyskać wagę położonego ciężaru.

Jeżeli dwa ciężarki wiszące muszą być nasadzone, by ciężar jakiś odważyć, natenczas do wagi, którą podaje wskazówka na skali głównej, dodać trzeba podwójną wartość ciężarową ostatniej kreski podziałki na skali głównej.

Ilość ciężarków wiszących, które nasadzić należy na ramieniu ciężarowym, by oznaczyć wagę podanego ciężaru, względnie wagę, którą w celu odczytania na skali dodać należy, by otrzymać wagę niewiadomego ciężaru, wskazuje druga skala pomocnicza, połączona z opisaną poprzednio rączką

do nakładania ciężarków *H*. Gdy skrzynia wagi jest zamknięta, wtedy z tej skali pomocniczej widoczną jest tylko ta jej część, na której wskazany jest ciężar, który w celu odczytania na skali głównej każdorazowo dodać należy.

14. Noże dźwigni i łożyska odpowiadać muszą dotyczącym postanowieniom ordynacji cechowniczej (porównaj § 25, punkt *b* i *c*).

15. By ułatwić ustawianie wagi, można umieścić na dźwigni z ciężarkami wieszalnymi ciężarek przesuwalny a nadto jeden ciężarek wieszalny, spoczywający na nożu a wyłączony z pod działania rączki do nakładania ciężarków. Ciężarek ten musi odpowiadać postanowieniom punktu 11 i 12 tych przepisów i nosić cyfrę *O*; należący do niego noż również oznaczyć należy cyfrą *O*.

16. Wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi, mające jedną szalę ciężarową lub jeden pomost, mogą mieć tylko jeden ciężarek do wytarowywania; wagi nachyłowe o większej ilości pomostów i należącym do tego systemie dźwigni, mogą mieć tyle ciężarków do wytarowywania, ile jest pomostów.

Ciężarki służące do wytarowywania oznaczyć należy literą „*T*” lub wyrazem „*Tara*”.

17. Położenie wszystkich umieszczonych na wadze przesuwalnych ciężarków, z wyjątkiem tych, które służą do wytarowywania, musi być zabezpieczone przez urzędowe ocebrowanie.

18. Jeżeli waga ma pomost ciężarowy lub kilka takich pomostów, w takim razie musi być zaopatrzoną w odpowiedni przyrząd do zamykania, odpowiadający §owi 29 *e* ordynacji cechowniczej względnie 44. dodatkowi do ordynacji cechowniczej (porównaj Dziennik ustaw państwa Nr. 13 z r. 1904).

Ponadto należy u wielkich, stale umieszczonych wag nachyłowych określonego wyżej rodzaju urządzić skrzynię, mieszczącą mechanizm wagi, tak, by umożliwiła cechownicze zabezpieczenie (porównaj punkt 23 tych przepisów).

19. Postanowienia punktów 4 do 8 stosują się także do wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi.

U wag nachyłowych, które mają więcej pomostów, należy siłę dźwigania poszczególnych pomostów wyraźnie i niezatarcie oznaczyć.

20. Wagi nachyłowe wyżej określonych rodzajów (*A* i *B*) nie podlegają co do siły dźwigania ograniczeniu.

II. Urząd cechowniczy, badanie i cechowanie.

21. Badanie i cechowanie wag nachyłowych o kilku pomostach — bez względu na to czy są opatrzone ciężarkami wieszalnymi lub nie — zastrzega się aż do odwołania urzędowi cechowniczemu w siedzibie inspektorów miar i wag.

Wślad za tem mają się strony udawać do inspektoratu miar i wag tego obszaru administracyjnego, gdzie ma nastąpić urzędowe uwierzytelnienie; inspektorat miar i wag wyda następnie potrzebne zarządzenia.

Wagi nachyłowe z jednym pomostem względnie z jedną szalą ciężarową badać i uwierzytelniać mogą także inne urzędy cechownicze poza siedzibą inspektoratów miar i wag a w przypadku takim interwencja inspektoratu miar i wag nie jest potrzebną.

22. Wielkie, stale ustawione wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi poddać można badaniu i cechowaniu już wtedy, gdy są tymczasowo ustawione w fabrycznym lokalu wytwórcy, pod warunkiem jednak, że dopełniono wymogów, zawartych w pierwszym dodatku do ordynacji cechowniczej a ustanowionych dla cechowania wielkich, stałych wag pomostowych, w lokalu fabrycznym wytwórcy (porównaj Dz. u. p. Nr. 110 z r. 1874).

23. Wielkie, stale umieszczane wagi tego rodzaju należy po ostatecznem ustawieniu względnie przed ich użyciem w miejscu przeznaczenia, w myśl postanowień 38. dodatku do ordynacji cechowniczej, Dz. u. p. Nr. 211 z r. 1899, zbadać i ściany skrzyni mieszczącej wagę cechowniczo zabezpieczyć. W tym celu należy na śrubach łączących ściany umieścić płatki cyny przechodzące częścią na ścianę skrzyni. Na płatkach tych wybić należy znak stemplowy a obok jednego ze stempli umieścić liczbę roku; nie trzeba jednak ostemplowywać wszystkich śrub łączących; wystarczy umieścić stempel na tylu śrubach, by bez naruszenia znaków stemplowych wymiana składowych części wag była niemożliwą; używający wagi musi mieć i po ostemplowaniu jej wolny przystęp do ciężarka tarowego względnie do ciężarków tarowych, jakoteż do dopływowego i odpływowego otworu w przyrządzie tłumiącym (porównaj punkt 18).

24. Przy urzędowym badaniu opisanych wyżej wag należy rzetelność ich badać według metod, przepisanych w instrukcyi a wagę wtedy uznać za nadającą się do cechowania, jeżeli przy pełnem jej obciążeniu błąd rzetelności wagi nie przekracza $\frac{1}{1000}$ obciążenia i jeżeli przy każdym innem obciążeniu

różnica między ustawieniem wskazówki a odpowiadającą obciążeniu kreską podziałki na skali wynosi najwyżej jeden milimetr.

25. Wagi o kilku pomostach sprawdza się w ten sposób, że się wagę z każdym poszczególnym pomostem z osobna w miarę ich zdolności dźwigania, bada według postanowień o granicach błędu, zawartych w poprzednim punkcie 24.

26. Wagi nachyłowe bez wieszalnych ciężarków (rozdział I, A) cechuje się na dźwigni kątowej; ponadto należy w miarę potrzeby według postanowień punktów 2 i 3 tych przepisów, zabezpieczyć przez ocechowanie także połączenia poszczególnych części, z których się wskazówka i dźwignia kątowa składają jak niemniej także ustawienie wszystkich ciężarków regulacyjnych, z wyjątkiem tych, które służą do wytarowywania; obok stempla na dźwigni kątowej wybić należy liczbę roku.

Skalę cechuje się tuż obok pierwszej i ostatniej kreski podziałki; u wag nachyłowych z przyrządem tłumiącym ocechować należy tablicę, umieszczoną na skrzynce wagi a podającą środek tłumiący (porównaj punkt 4).

27. Wagi nachyłowe z ciężarkami wieszalnymi (rozdział I, B) cechuje się na dźwigni kątowej względnie na punktach łączących poszczególne jej części tudzież na dźwigni, noszącej ciężarki wieszalne; ponadto ocechować należy ciężarki wieszalne i wszystkie ciężarki regulacyjne, z wyjątkiem tych, które służą do wytarowywania, dalej obie podziałki a te ostatnie tuż obok pierwszej i ostatniej kreski względnie przed i za ocyfrowaniem podziałki; wreszcie u wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi zabezpieczyć należy przez ocechowanie także i tablicę, podającą płyn, którym należy przyrząd tłumiący wypełnić. Obok stempla na dźwigni kątowej wybić należy liczbę roku.

28. Wagi nachyłowe o kilku pomostach cechuje się w sposób, podany wyżej w punkcie 27.

29. Ewentualnych przyrządów rejestrujących nie należy cechować.

30. U wielkich, stale osadzanych wag pomostowych, należy ponadto, w myśl 23. punktu tych przepisów, zabezpieczyć cechowniczo także i ściany skrzyni, mieszczącej wagę, sprawdzwszy ją porzeonio na miejscu stałego ustawienia.

III. Należytość za ocechowanie.

31. Za ocechowanie względnie sprawdzenie bez ocechowania jednej z opisanych wyżej wag nachyłowych uiszczyć należy od wag aż do zdolności

dźwigania 20 kilogramów dwa razy taką należytość, jaka przypada za równoramienne wagi belkowe w obrocie handlowym; za ocechowanie względnie sprawdzenie bez ocechowania wag nachyłowych o większej zdolności dźwigania przypada należytość taka, jak od sztrasburskich wag pomostowych.

32. Przez zdolność dźwigania rozumieć należy najwyższą wartość ciężarową, którą podziałka wagi wskazuje, względnie sumę najwyższych wartości ciężarowych na głównej i pomocniczej podziałce.

33. U wag nachyłowych z kilkoma pomostami równać się musi siła dźwigania wagi sumie sił dźwigania pojedynczych pomostów.

34. Za sprawdzanie wielkich, stale osadzonych wag nachyłowych w miejscu ustawienia w myśl 23. punktu tego przepisu, opłaca się należytość, oznaczoną w 38. Dodatku do ordynacji cechowniczej (Dz. u. p. Nr. 211 z r. 1899).

35. O ile w taryfie przewidziano w poszczególnych przypadkach uwolnienie od należytości, względnie jej zniżenie (porównaj wstępne uwagi do taryfy o należytościach cechowniczych punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministeryalne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), stosować je należy także i do sprawdzania względnie uwierzytelniania tych wag.

36. Powyższe postanowienia nie mają zastosowanie do pomostowej wagi z wskazówką (wagi nachyłowej), służącej do ważenia pakunków podróżnych na kolejach, a obwieszczonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 144 z r. 1880.

IV. Ponowne ocechowanie.

37. Wagi nachyłowe podlegają peryodycznie ponownemu ocechowaniu przed upływem każdych dwóch lat, tudzież dodatkowemu ocechowaniu w przypadku utraty zdolności do użytku. Przy ponownym ocechowaniu stosować się należy pod względem granic błędu do wartości przepisanych dla pierwszego cechowania.

We Wiedniu, dnia 26. listopada 1904.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

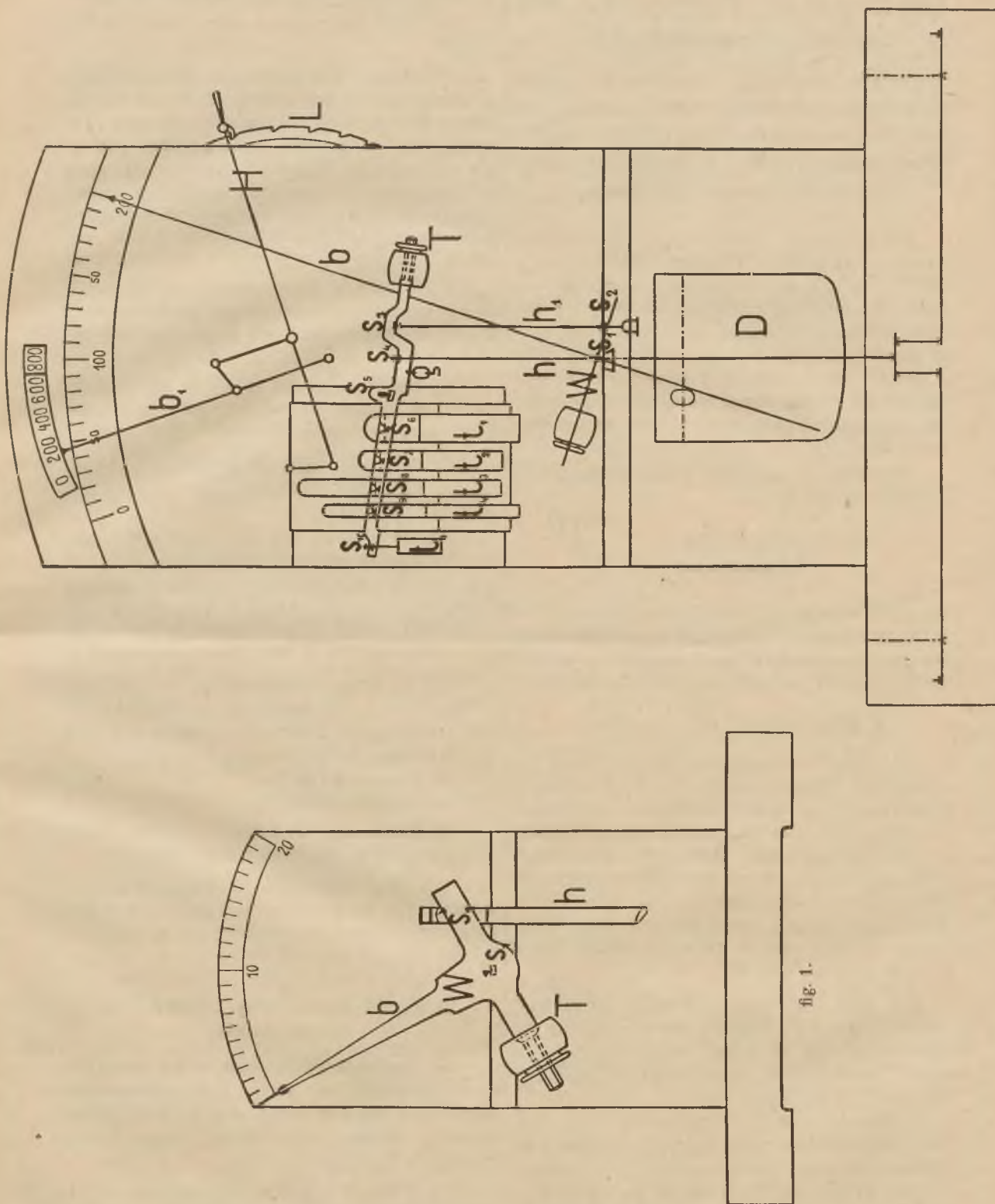

fig. 2.

143.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904,**

zawierające ogłoszenie przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, służących wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się poniżej do powszechnej wiadomości wydane przez c. k. główną Komisję miar i wag a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczonych wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wtr.

Przepisy,

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych z ciężarkami wieszalnymi, przeznaczonych wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych.

I. Opis i sposób działania wagi.

1. Waga ta, przeznaczona wyłącznie do użytku w c. k. urzędach pocztowych do ważenia przesyłek pocztowych, jest wagą nachyłową z ciężarkami wieszalnymi i musi konstrukcją swą odpowiadać w ogólności przepisom, dotyczącym tego rodzaju wag nachyłowych, a zawartym w obwieszczeniu Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142 (porów. rozdział I, B) a ponadto czynić zadość szczególnym warunkom, wymienionym niżej w punktach 2 do 9.

2. Wagi tego rodzaju muszą być zaopatrzone w pomost wagowy; długość pomostu wynosić ma 55 centymetrów, szerokość zaś 50 centymetrów a przekroczenie tych wymiarów wynosić może najwyżej 1.5 centymetra.

Skrzynia, osłaniająca mechanizm wagi, musi być zamknięta zapomocą czterech, nadających się do zaplombowania śrub lub sworzni, w ten sposób, by wtargnięcie do mechanizmu bez naruszenia plomb było niemożliwe. W tym celu należy w ramie wagi naprzeciw śrub względnie sworzni umieścić stale osadzone czopy. Używający wagi może

mieć przystęp tylko do ciężarka tarującego i do dopływowej i odpływowej rury dla płynu tłumiącego.

3. Waga musi mieć siłę dźwignia 80ciu kilogramów.

4. Główną skalę zaopatrzyć należy w kolistą podziałkę, postępującą według kilogramów i sięgającą do 20 kilogramów; kreski podziałki muszą być mniej więcej 1 milimetr grube a odstęp wynosić ma co najmniej 10 milimetrów. Każdą kreskę oznaczającą kilogram, należy wyraźnie ocyfrować a kreski oznaczające 5cio i 10cio kilogramowe odstępy ponadto nieco większemi i grubszei cyframi wyróżnić.

Każdy odstęp kilogramowy podzielić należy jeszcze zapomocą $\frac{1}{4}$ milimetra grubych kreszek na 10 części. Skala musi być oznaczona wyrazem „Kilogram“.

5. Wagę zaopatrzyć należy w trzy ciężarki wieszalne i w skalę pomocniczą, zawierającą liczby 0, 20, 40 i 60.

6. Cyfry liczb, umieszczonych na skali pomocniczej muszą być co najmniej 15 milimetrów wysokie i odpowiednio grube.

Liczby te muszą być przy poruszeniu rączki, będącej w połączeniu ze skalą (porów. rozdział I, B, punkt 9 powołanych na wstępie przepisów) wyraźnie widoczne w otworze skrzyni, znajdującym się powyżej skali głównej. Poszczególne liczby skali pomocniczej opatrzyć należy u spodu literami „kg“.

7. W łatwo widocznym miejscu skrzynki a mianowicie na tej stronie, po której znajdują się podziałki wagi, umieścić należy tarczę z napisem „Pocztowa waga pakunkowa“
„Siła dźwignia 80 kg”, dającą się zabezpieczyć dwoma znaczkami cechowymi.

8. Wskazówka pendułowa u wagi musi mieć co najmniej 300 milimetrów wolnej długości.

9. Koniec wskazówki, przebiegającej po skali głównej, nie może być grubszy jak na 1 milimetr i nie śmie odstawać od podziałki więcej aniżeli na 2 milimetry.

II. Urząd cechowniczy, sprawdzanie i cechowanie.

10. Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania powołany jest każdy urząd cechowniczy, uprawniony do cechowania wag, czynność jednak w mowie będącą przeprowadzać należy zawsze w miejscu ustawienia.

11. Przy sprawdzaniu tych wag stosować się należy do postępowania, przepisanego w instrukcyi a wagę ocechować tylko wtedy, jeżeli przytem odpowiedziała następującym warunkom:

- a) Różnica między wskazaniem wag a przepisaniem wskazaniami normalnymi wynosić może przy wszystkich obciążeniach pomiędzy zerem a największym dopuszczalnym ciężarem najwyższej 100 gramów;
- b) tej granicznej wysokości błędu nie wolno przekroczyć i przy powtórnej położeniu tego samego ciężaru na różnych miejscach pomostu.

12. Wagi uznane za nadające się do odcichowania uwierzytelnia się przez nałożenie czterech plomb na śrubach (sworzniach), wymienionych w rozdziale I, punkcie 2, dalej przez odcichowanie tarczy z napisem $\frac{\text{„Pocztowa waga pakunkowa”}}{\text{„Siła dźwignia 80 kg”}}$ (porównaj punkt 7 tych przepisów), wreszcie przez odcichowanie tablicy, oznaczającej rodzaj płynu, użytego jako środek tłumiący. (Porównaj w tym celu punkt 4 przepisów, ogłoszonych obwieszczeniem Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142 a dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag naczyniowych).

Wspomniane wyżej cztery plomby mają na jednej stronie wybity stempel cechowniczy a na drugiej liczbę miesiąca i roku we formie ułamka.

III. Należności za odcichowanie.

13. Za sprawdzenie, względnie zbadanie bez odcichowania pocztowych wag pakunkowych uiszcza

się należności, ustalone dla sztrasburskich wag pomostowych.

14. O ile w taryfie przewidziano dla poszczególnych przypadków uwolnienie od należności lub jej zmniejszenie (porównaj wstępne uwagi do taryfy należności cechowniczych, punkt 2, ustęp 2, Dz. u. p. Nr. 171 z r. 1872, dalej rozporządzenia ministerialne z dnia 8. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 226 i 227), przysługują one także przy sprawdzaniu względnie uwierzytelnianiu pocztowych wag pakunkowych.

IV. Ponowne cechowanie.

15. Pocztowe wagi pakunkowe podlegają peryodycznemu cechowaniu ponownemu przed upływem każdego dwóch lat oraz dodatkowemu cechowaniu w przypadku utraty zdolności do użytku.

16. Do ponownego cechowania stosują się co do granic błędów wartości, przepisane dla pierwszego cechowania.

We Wiedniu, dnia 26. listopada 1904.

C. k. główna Komisja miar i wag:

Lang wlr.

